

Ti, kdo si nepamatují minulost, jsou odsouzeni k tomu ji opakovat.

Žáci osmých a devátých tříd se v pátek 27. září 2019 vydali na exkurzi do koncentračního tábora v Osvětimi a solného dolu ve Věličce.

V Osvětimi prohlídka začala u proslulé brány s nápisem „Arbeit Macht Frei“ - „Práce osvobozuje“. Se zatajeným dechem jsme pak více než 3 hodiny naslouchali emotivním slovům našich průvodců a snažili se pochopit nepochopitelné. Procházeli jsme místy, kde nejen v plynových komorách zahynulo více než milion lidí. Zhlédli jsme plechovky od Cyklonu B, spatřili copánek na dvoutunové hromadě vlasů, připravených ke zpracování, látku vyrobenou z lidských vlasů, nespočet zabavených kufrů, viděli fotografie na kost vyhublých dětí, vyslechli příběhy pamětníků, procházeli kolem ostnatých drátů, plynovou komorou i spalovnou. Hrůza, které toto místo bylo svědkem, většinu z nás nutila našlapovat tiše a „po špičkách“. Celý tento komplex je tichým a ponurým svědkem toho, co lze slovy vyjádřit jen stěží. V roce 1947 byl vyhlášen státním muzeem a jako smutný památník lidského utrpení byl později zapsán i na seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

Psychicky náročnou prohlídku památníku a muzea v Osvětimi, vystřídal ve Věličce uvolnění v solných dolech rovněž zapsaných mezi památky UNESCO. Samotná prohlídka začala sestupem po 380 schodech, které nás zavedly na první poschodí - 64 metrů pod povrch. Důl má celkem 9 podzemních poschodí, jež sahají až do hloubky 327 metrů. Veřejnosti jsou však zpřístupněny pouze tři z nich. Se svolením paní průvodkyně se mnoho z nás nezdráhalo otestovat slanost tamní soli přímo na stěnách dolu. Obdivovali jsme prostorné podzemní sály a bohatě zdobené kaple. Do největší z nich, kaple sv. Kingy, se vejde až neuvěřitelných 500 osob. Lze v ní obdivovat mnoho soch a reliéfů, z nichž nejznámějším je reliéf Poslední večeře, který byl vytesán podle fresky Leonarda da Vinciho. Jedna z podzemních komor slouží také jako kino, nalézt zde můžeme rovněž sanatorium pro pacienty s respiračními chorobami a alergiemi či restauraci. V závěru prohlídky nás čekala adrenalinová jízda starodávným výtahem, kterou jsme absolvovali v přítomí za zpěvu českých písniček. Po vyfárání na povrch jsme vykoupili obchod se suvenýry, znaveni nasedli do autobusu směr domů a v hlavách se nám honila spousta myšlenek...

Mgr. Irena Floriánová a Mgr. Soňa Kouřimská